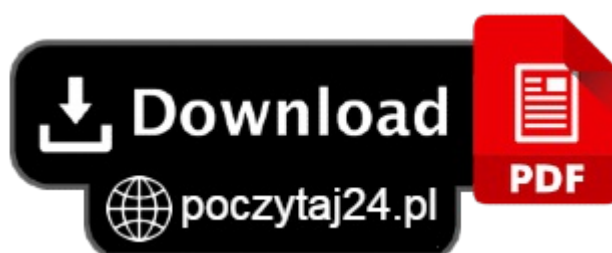

Anita Jarzyna

Post-koiné. Studia o nieantropocentryc. językach (poetyckich)

Pobieranie Książek, Ebook - Pdf, Doc, Mobi, Epub

Monografia daje wyraz autorskiej formule wspólnoty i komunikacji szerszej niż ludzka. Przedstawiona koncepcja wydobywa niesymboliczne sposoby reprezentowania zwierząt, formy osłabienia ludzkiej podmiotowości, problematyzuje mechanizm wytwarzania różnicy antropologicznej. Pozwala wykazać, że krytyczny namysł nad językiem konsolidującym wspólnotę redefiniuje stosunek do zwierząt. Anita Jarzyna odsłania emancypacyjny potencjał wierszy, projektuje możliwość lektury eksperymentalnej, w ramach której wykazuje, że poeci i poetki drugiej połowy XX i początku XXI wieku, opisując relacje międzygatunkowe, demaskują formy opresji, dyskursy przemocy (m.in. antysemitki, teologiczny, patriarchalny, łowiecki, rzeźnicki, medyczny, zoologiczny), a zarazem tematyzują swoje poszukiwania nieantropocentrycznego języka, tworzą alternatywne wizje międzygatunkowych aliansów, afirmatywnych więzi, powołują polemiczne, inkluzywne języki, dążą do tego, by równościowy stosunek do zwierząt przejawiał się we wszystkim, co mówią, nie tylko, kiedy odnoszą się do nich bezpośrednio. Odnajdując w wierszach rozmaite ujęcia nieantroponormatywnej perspektywy, autorka książki traktuje poezję jako wypowiedź równoprawną z wypowiedziami dyskursywnymi, upominającymi się o zniesienie ludzkiej dominacji; wskazuje przy tym, że konceptualizacje literaturoznawczych studiów nad zwierzętami można wyprowadzać z poetyckiej metarefleksji, formującej się w języku, którym posługują się ludzie, a który odtąd nie ma służyć im wyłącznie.

„Publikacja Anity Jarzyny jest ze wszech miar potrzebna, na gruncie polskim to nowatorskie ujęcie studiów nad zwierzętami i polskiej poezji; odważne intelektualnie i pogłębione refleksyjnie. Może służyć za przewodnik myślenia żarliwego i nieobojętnego etycznie, będącego rewizją lektur wierszy polskich autorów/autorek oraz propozycją nowej perspektywy badań języka i tekstów (nie tylko poetyckich).”

Z recenzji dr hab. Anny Kałuży